

Sirina Velká-Kudělková

příběhy našich sousedů

Nanozena: }
21.6.1929

„Mohlo by to být horší.“

„V Ostravě jsou Němci a zapálili templ.“

14.3.1939

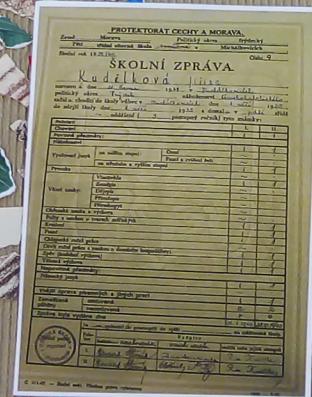

„Nás se ten jak nedotýká.“

Jiříma chodila na dívčí gymnázium. Kde se učilo o nacistické říši. Také vzpomíná, že

„Já jsem byla hrozný členář, mooc jsem čella.“

"V životě se mě nikdo neptal na známky."

Původně chtěl studovat filozofii nebo práva, ale tatínek chtěl, aby první dítě studovalo medicínu. Také jí zakázal číst, takže četla, co jí přišlo pod ruku. Třeba Nietzscheho nebo Kapitála.

1.6.1948

Po zkušec bylo přiděleno na gynkologii. Na kolejních později nemohla být, jelikož nepodepsala katolickou akci. Její spojenci vytvořili „velkou souvodu“ s jiříkem, že když nepodepsíše bude mít problémy a taky Ježíš měla. Každý týden přejížděla mezi Brnem a Ostravou. Učila se hlasově v noci u kávy. Ve 3. ročníku se vzdala.

„Te byla moje největší příteleskost v životě.“

"Ani nikoho nezabil, ani mikoho neokrad, ale jinak myslí."

1955

